

Jeg har selv stillet nogle Forslag, som ere tiltraadte af Udvalget, dem skal jeg naturligvis anbefale til det høje Ting. Det førnævnte Mindretal under Nr. 12 har under Nr. 19 stillet et Forslag, som dog forekommer mig at være noget for vidtgaaende, og som jeg derfor ikke kan tiltræde. Et andet Mindretal har under Nr. 22 stillet et Underændringsforslag til Ændringsforslag Nr. 21. Efter Ændringsforslag under Nr. 21 skal det ved Lov af 1895 paabudte Tilsyn med Plejebørn ogsaa omfatte uægte Børn, og dette ønskes af dette Mindretal ændret til, at det ikke skal være dette Plejetilsyn, men derimod Værgeraadet, som skal have Tilsyn med de uægte Børn. Dette Underændringsforslag under Nr. 22 maa jeg indstændig fraraade, da Værgeraadene allerede have overordentlig meget at gøre rundt omkring i Landet, og da der ikke er nogen som helst Grund til at tro, at deres Forretninger ville tage af. Tværtimod, de ere vistnok kun i deres Begyndelse og ville tillige meget betydeligt. Man vilde derfor gøre Uret mod den egentlige Opgave for Værgeraadene, hvis man paalagde dem disse ny og mange Steder ret omfattende Forretninger.

Ændringsforslaget under Nr. 23 falder egentlig i to Stykker, med Hensyn til hvilke jeg maa sige, at de forekomme mig begge at være i sig selv overflødige. Under Nr. 38 og Nr. 41 foreslaas det, at henholdsvis § 13 og § 14 skulle udgaa. Det er de Paragraffer, der sigte til at forhindre Udvandring af Barnefædre. Det er Forslag, som jeg selvfølgelig paa ingen Maade kan give min Tilslutning. Der er under Nr. 42 og Nr. 50 af et Mindretal stillet Ændringsforslag, der sigte til at mildne de Straffe, som ere tiltænkte uefterrettelige Barnefædre. Det kan jeg ikke gaa med til, da jeg mener, at Lovforslaget paa ingen Maade paa noget Punkt gaar de uefterrettelige Barnefædre for nær, og at der derfor ikke er Grund til at være blød overfor de Folk.

Der er saa til § 17 af et Flertal stillet et Ændringsforslag angaaende Spørgsmaalet om den kongelige Fødselsstiftelse. Som det høje Ting vil erindre, var Stillingen i den Henseende den, at jeg fra første Færd af, ledet af de samme Betragtninger, som det ærede Medlem for Assens (Berntsen) gjorde gældende, havde udarbejdet Lovforslaget, saaledes at Hemmeligholdelsespligten og Hemmeligholdelsesretten for den kongelige Fødselsstiftelse skulde bortfalde. Imidlertid forhørte jeg mig gennem Kul-

tusministeriet om, hvorledes den kongelige Fødselsstiftelse stillede sig dertil, og da den meget afgjort var derimod, fandt jeg, at jeg af Courtoisi mod den gamle Stiftelse burde forandre mit Lovforslag, men jeg vil selvfølgelig ikke drive mine Høflighedsbeviser mod den kongelige Fødselsstiftelse saa vidt, at jeg af den Grund vil lægge mig i Strid med et Flertal her i Rigsdagen, hvis der er et saadant Flertal, og jeg skal derfor ikke modsætte mig det Ændringsforslag, som er stillet under Nr. 45.

Der er dernæst under Nr. 47 stillet et Ændringsforslag, der falder i to Dele, af hvilke den ene omfatter Oprettelsen af Fødehjem, den anden Oprettelse af Optagelseshjem. Bestemmelsen om Oprettelse af Optagelseshjem tror jeg, at man i alt Fald for Tiden maa se bort fra, da det til en vis Grad er en Virksomhed, som falder ind under Børneloven, og et Omraade, hvor der i alt Fald nu bliver gjort saa meget, at man vistnok kan vente med at gaa videre frem. Hvad derimod angaar Tanken om Oprettelse af Fødehjem, kan jeg ikke tilbageholde, at den har min Sympati, ikke fordi jeg mener, at enhver Kvinde, der skal føde, har Krav paa og Ret til gratis at indlægges paa et Fødehjem, men fordi man ved Oprettelsen af et enkelt saadant Fødehjem vil kunne løse en Tanke, som i flere Aar har beskæftiget mig meget, nemlig Tanken om at faa uddannet flere Jordemødre, end der nu uddannes paa den kgl. Fødselsstiftelse i København. Det er noget, som alle, der kende Forholdene paa Landet, vide, at der i høj Grad klages over Jordemodernøden, over, at man ikke kan faa det Antal Jordemødre, som ønskes, og at de, man faar, ofte, fordi de ere købstadsfødte, vise sig ikke at egne sig for Forholdene paa Landet. Jeg har søgt at faa gennemført et Forslag om Oprettelse af en selvstændig Fødselsstiftelse i Jylland enten i Aarhus eller i Viborg, men det er hidtil strandet paa Modstand fra den kongelige Fødselsstiftelse, som med stor Styrke hævder, at den vil være alene om Uddannelse af Jordemødre. Jeg har imidlertid paa ingen Maade opgivet min Tanke om at faa en særlig Jordemoderskole oprettet i Jylland, og for saa vidt kan jeg se med Sympati paa dette Ændringsforslag, som det vil være en naturlig og nødvendig Vej til en saadan Jordemoderskole at knytte den til et Fødehjem. Men jeg vil anbefale, at man ikke opholder dette Lovforslag med dette Spørgsmaal. Jeg har, som sagt, i flere Aar beskæftiget mig med denne Tanke, har